

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 13 maja 2020 r.

sprawy **J. N.** ,

skazanego za popełnienie przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k.

w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 64 § 2 k.k.,

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w O.,

z dnia 31 lipca 2019 r., sygn. akt VII Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w N.

z dnia 25 kwietnia 2019 r., sygn. akt II K (...)

postanowił

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. obciążyć skazanego J.N. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w N. wyrokiem z dnia 25 kwietnia 2019 r., sygn. akt II K (...) uznał oskarżonego J. N. za winnego popełnienia przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. i za ten czyn wymierzył mu karę 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, który zaskarżając go w całości zarzucił:

„1. obrazę przepisów postępowania, która mogła mieć wpływ na treść

orzeczenia, a mianowicie:

1. art. 4 k.p.k. i art. 7 k.p.k. polegającą na przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów i oparcie orzeczenia o winie oskarżonego J. N. tylko na dowodach obciążających i pominięcie dowodów dla niego korzystnych, tj. w szczególności odmowę przyznania waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego J. N. w zakresie w jakim nie przyznał się do przypisanego mu czynu, w szczególności odmowę przyznania waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego J. N. złożonym w postępowaniu przed Sądem I Instancji, w sytuacji gdy są one konsekwentne, logiczne i spójne, a ponadto doznają wsparcia w pozostałym materiale dowodowym,
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku co do czynu przypisanego oskarżonemu, mający wpływ na jego treść i polegający na przyjęciu, że oskarżony J. N. był w dniu 28 marca 2017 r. o godzinie 2:20 w K. i dokonał włamania oraz kradzieży środków pieniężnych z bankomatu, podczas gdy analiza materiału dowodowego w sprawie nie pozwala na przyjęcie takich ustaleń”.

Podnosząc te zarzuty obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego J. N. od zarzucanego mu czynu, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z dnia 31 lipca 2019 r., sygn. akt VII Ka (...) zaskarżony wyrok Sądu I instancji utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca skazanego J. N. , który zaskarżając wyrok w całości zarzucił:

„rażące naruszenie przepisów prawa, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

1. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 7 k.p.k. poprzez nienależyte rozpoznanie

zarzutów apelacji i zaakceptowanie dokonanej przez Sąd Rejonowy w N. dowolnej oceny dowodów z opinii biegłych z zakresu genetyki sądowej,

2. art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k. poprzez analizowanie zarzutów apelacji w sposób odbiegający od wymogu rzetelnej ich oceny.”

Wskazując na powyższe, obrońca wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w O., w pisemnej odpowiedzi na kasację, wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy skazanego J. N. jest oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Przed wszystkim należy podkreślić, że kasacja obrońcy z wyboru prócz niezwykle ogólnikowych zarzutów i stwierdzenia, że kasacja jest zasadna, nie zawiera w ogóle uzasadnienia, co powoduje, że odniesienie się do nich jest w zasadzie niemożliwe. Obrońca nie wskazuje bowiem do jakich uchybień doszło w toku postępowania odwoławczego i które zarzuty apelacyjne nie zostały należycie rozpoznane ani też na czym potencjalne to uchybienie miało polegać. Należy więc jedynie stwierdzić, że nie można podzielić stanowiska obrońcy, że Sąd odwoławczy, w uzasadnieniu swego orzeczenia nie odniósł się w sposób należyty do zarzutów apelacji dopuszczając się w ten sposób naruszenia przepisów art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k. Sąd odwoławczy podzielił dokonaną przez Sąd I instancji ocenę dowodów, w tym wyjaśnień J. N. oraz odniósł się do lansowanej przez obronę wersji związanej z przekazaniem używanej przez oskarżonego rękawiczki innej osobie, podkreślając że ustalenia faktyczne słusznie zostały oparte o szczegółową

ocenę i analizę opinii kryminalistycznej z zakresu genetyki sądowej.

W trakcie postępowania kasacyjnego, w dniu 27 kwietnia 2020 r., została złożona do akt sprawy przez obrońcę skazanego, „Ocena” wyżej wskazanej opinii kryminalistycznej sporządzona na zlecenie obrońcy przez R. M. z Biura Doradztwa Kryminalistycznego. Należy jednak podkreślić, że Sąd Najwyższy rozpoznaje kasację w granicach podniesionych w niej zarzutów i w tym postępowaniu nie jest jego rolą dokonywanie analizy i oceny dowodów przeprowadzonych na etapie postępowania przed Sądem I instancji i to jeszcze w kontekście prywatnej opinii złożonej na etapie postępowania kasacyjnego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w części dyspozytywnej postanowienia, obciążając skazanego J. N. kosztami postępowania kasacyjnego w oparciu o przepis art. 636 § 1 k.p.k.